

syn til de Villkaar, som de ville stille for at tilveiebringe Bygninger for den Garnison, der maatte blive lagt i en af dem. Men der er den Banskfeligheid, seet fra Statskassens Side, at de med temmelig Rolighed kunne underbyde hverandre, naar Loven, som den foreligger fra Regjeringen, bliver vedtagen; thi denne kommer til at staae bagved, eller rettere sagt, Staten kommer til at være den, der lider det virkelige Tab, hvis der i Tidens Løb maatte opstaae et saadant. De Grunde, som Ministeren anførte for, at han ikke særligt i Loven havde villet fremhæve de enkelte Steder, hvor der skulde lægges Garnison, støttede sig jo egentligt kun til strategiske Hensyn. Dette er en Side af Sagen, som jeg finder, at Ministeriet ikke har Ret i at fremdrage her, og jeg troer, at vi Andre ikke lettelig skulle omtale det videre. Men det har stillet sig saaledes for mig, at Regjeringen har benyttet dette Hensyn og de Banskfeligheder, der ligge i her at behandle det, til at øve et Tryk paa Thinget med Hensyn til den fulde Frihed i det oeconomiske Spørgsmaals Behandling, og dette kan jeg ikke billige. Det er derfor, at jeg har meent, at man maatte komme til Bestemmelser, der forbeholdt Repræsentationen ved Finantsloven at varetage det oeconomiske Hensyn ved Tilveiebringelsen af de forskjellige Bygninger, og med Hensyn til de øvrige Udgifter, der maatte være nødvendige i Anledning af Troppernes Garnisonering. Jeg skal tillade mig endnu en Forklaring af det Forslag, jeg har stillet. Jeg havde oprindeligt tænkt mig at ville tilføie nogle flere Ord til nærmere Forklaring; men jeg har dog troet det vigtigst at give et saa kort Udtryk af min Mening som muligt; imidlertid skal jeg dog tillade mig at nævne, hvad jeg forstaaer ved det Udtryk: „forsaauidt saadant er nødvendigt“. Jeg har troet, at det vilde være meest oeconomisk vigtigt, at Staten opførte de Bygninger, som der overhovedet kan være Tale om at opføre, idet man igjennem Finantsloven kunde sikkre sig den meest oeconomiske Bygningsmaade og i det Hele taget tage alle de Hensyn i oeconomisk Henseende, der kunde være ønskelige; men jeg har paa den anden Side troet, at man ikke lettelig skulde komme til at bygge,

og at man navnlig skulde benytte de forhaandenstående Bygninger i de Byer, man bestemmer sig for at have til Garnisonssteder, og kun bygge i det Tilfælde, hvor man ikke paa anden Maade kunde tilveiebringe Localiteter for Garnisonen. Der er saaledes at mærke, at efter Hærlovens Plan vil den Styrke, der er tilstede i Garnisonen, jo være forskjellig om Vinteren og om Sommeren, og at der altsaa maatte kunne indrettes Plads paa forskjellig Maade, saaledes at de Localiteter, der bruges til Sommerbrug, ikke behøve at have den solide Bessaffenhed eller i det Hele taget den Bequemmelighed, som de, man skulde have til Vinterbrug. Naar man tænker paa, hvorledes de, der ere indkaldte til Søkrigstjeneste, ere indlogerede i den Tid, hvori de gjøre deres Tjeneste, forekommer det mig, at der deri indeholdes en Slags Anviisning paa, at man undertiden kan nøies med mindre gode Forhold, som naturligviis ere nødvendiggjorte paa Grund af Skibenes Størrelse og Indretning. Dette maa man ogsaa kunne overføre paa de Localiteter, der skulle bruges til Sommerbrug for Garnisonen. Man maatte meget godt til Sommerbrug kunne indrette sig saaledes, som man har gjort hidtil, nemlig ved at benytte ledige Bygninger i Kjøbstæderne og give dem en saadan Indretning, som er nogenlunde taalelig; thi man skal dog ikke vænne Mandskabet til altid at have det saa beqvemt som muligt. Ivertimod, en af de Ting, som de skulle øns i, er at undvære Bequemmeligheder, og dette har man jo maattet vænne sig til hidtil. Jeg har selv ifjor opholdt mig i lang Tid i Aarhus, og der var jeg Vidne til, hvorledes man havde indrettet det. Det var jo ikke meget komfortabelt at boe i et ledigt Pakhus, men jeg troer ikke, at Sundheden tog Skade deraf, og det var naturligviis billigere, end om man skulde have opført en Bygning, der skulde rumme det om Sommeren indkaldte Mandskab og staae ledigt om Vinteren. Det er dette, som jeg har tænkt mig, kunde Altsammen tagttages, naar det Undringsforslag, som jeg har stillet til § 2, blev vedtaget, idet man saa under Finantslovens Behandling kunde tage alle sige Hensyn. Efter at have givet denne nærmere Forklaring af Forslaget,